

Tizenegy parancsolat tanároknak¹

A jó tanár szereti diákjait, és örül, ha segíthet nekik, megértheti a gondolataikat és érzéseiket. Kell, hogy

1. Emlékezzon a diákjaira, hiszen ők mérik a sikereit.
2. Legyen szerény, hiszen csak az az erénye fontos, amelyek a diákjait segíti.
3. Ismerje a tanítás egészét, és lehetőleg olyan távoli célt mutasson a tanítványának, amit ketten egyáltalán látni képesek.
4. Fogadja el olyannak a tanítványát, amilyen, és fejlessze annyira, amennyire csak tudja. A tanítványt az esze vezérli, de a szíve hajtja, ezért hát panaszkodni kár, és figyelmen kívül hagyni a motivációit, eleve kudarc.
5. Mutassa meg a diáknak a tények világát, hogy felkeltse érdeklődését, az elmélet világát, hogy megértse azt, és a kettőt együtt, hogy egymást megvilágítsák.
6. Kösse az új gondolatokat meglevő ismeretekhez, hiszen csak így tanulhatjuk meg őket. Mindig az ismerttől haladjunk az ismeretlen felé.
7. Ismételjen és ismételjen, de sose ugyanazt, minden gondolatot háromszor vizsgáljon meg, három különböző nézőpontból.
8. Dolgoztassa a diákot, hiszen a munkára még mindig emlékszünk, mikor már a szavakat rég elfeledtük. A hallás nem sokat ér, a látás már kicsit jobb, de a cselekvés a legjobb.
9. Hadd kutasson a diák, vezesse a tanár önálló felfedezésekre. Ezek lesznek tudásának legfényesebb gyémántjai.
10. Legyen világos, szabatos és nyugodt, hiszen egész munkája haszontalan, ha nem tudja az érdeklődést felkelteni.
11. Ismerje kimerítően azt, amit tanít, és azt is, hová vezet, hogy lebilincselően és lelkesen beszélhessen róla.

---

¹ *Matematikai Lapok*, 27. évfolyam (1976-1979), 202. oldal